

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Arató Balázs ügyvéd (1054 Budapest, Alkotmány utca 4. V. emelet 19.) a VIA-S Kft. (székhelye: 1112 Budapest, Repülőtéri út 2., cégjegyzékszám: 01-09-867073, törvényes képviselőjében eljár: Sajni József ügyvezető) indítványozó - mint a SIGREC Kft. (székhelye: 1112 Budapest, Repülőtéri út 2.) jogutóda – képviselőjében az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: ABtv.) 27. § alapján - **a tisztelt Alkotmánybíróság Budapest, 2020. március 25-én kelt, IV/14-2/2020. számú hiánypótlási felhívásának is határidőben eleget téve** - ezennel

alkotmányjogi panaszt terjesztek elő

a Székesfehérvári Járásbíróság Székesfehérvárott, 2018. április 12-én kelt, 19.G.40.087/2016/40. számú végzése, a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott, 2019. június 6-án kelt, 3.Gpkf.40.068/2019/3. számú végzése, valamint a Kúria Budapesten, 2019. október 28-án kelt, Pfv.V.21.349/2019/2. számú végzése ellen. Kérem a szóban forgó végzések alaptörvény-ellenességének megállapítását, és azt, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság szíveskedjék a szóban forgó végzéseket az ABtv. 43. §-a alapján megsemmisíteni.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő.

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei**a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése**

A történeti tényállás körében előadom, hogy az indítványozó jogelődje keresetet terjesztett elő a Sztárdateszt Minőségvizsgáló Kft. (székhelye: 8000 Székesfehérvár, Újkúti utca 6.) alperes ellen. A perben az indítványozó jogelődje mint felperes egyrésztől bérleti jogviszonyok fennálltának megállapítását kérte, másrésztől az elmaradt bérleti díjak megfizetésére tartott igényt, harmadrészt pedig arra irányult kereseti kérelme, hogy a bíróság a jövőre nézve is kötelezze az alperest a bérleti szerződések szerinti bérleti díjak megfizetésére. Az indítványozó jogelődje az elsőfokú eljárás során már a keresetlevélben és azt követően több alkalommal is egyértelműen kifejezésre juttatta, hogy kereseti kérelmei mire irányulnak.

Az indítványozó jogelődje (perbeli pozícióját tekintve felperes) tehát nem csupán az esedékessé vált összegeket követelte, hanem egyéb kereseti kérelmeket is előterjesztett (pl. előterjesztett előre meg nem határozható ideig, időközönként visszatérően teljesítendő, le nem járt szolgáltatás iránti kereseti kérelem).

Az indítványozó jogelődje leróta a kereseti illetéket, amelynek összegét a rPp. (1952. évi III. tv.) 24. § (2) bekezdés c) pontjának és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (2) bekezdésének alkalmazásával állapította meg. A rPp. 24. § (2) bekezdés c) pontja akként rendelkezik, hogy „a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értékeként – a tényleg megállapítható összegtől függetlenül – az alábbi értéket kell számításba venni: bérleti vagy haszonbérleti jogviszonyra vonatkozó perben az egyévi bér, illetőleg haszonbér összegét”. A Székesfehérvári Járásbíróság mint elsőfokú bíróság az indítványozó jogelődje keresetének érdemi elbírálásába bocsátkozott, az illeték összegét és

megállapításának módját nem kifogásolta, a pert lefolytatta, és Székesfehérvárott, 2018. február 12-én meghozta 19.G.40.087/2016/36. számú ítéletét.

Az ítélet ellen az indítványozó jogelődje fellebbezést terjesztett elő és fellebbezésén – összhangban a rPp.) 24. § (2) c) pontjával, valamint az Itv. 39. § (2) bekezdésével – illetékbélyegben lerótt 114 000 Ft, azaz száztizennégyezer forint összegű fellebbezési illetéket.

Ilyen előzményeket követően a Székesfehérvári Járásbíróság 2018. március 27-én meghozta 19.G.40.087/2016/38. sorszámú végzését, amellyel – **mindennemű indokolás, jogszabályi hivatkozás és jogorvoslati lehetőségre történő kioktatás nélkül** – további 440 691 Ft, azaz négyszáznegyvenezer-hatszázkilencvenegy forint összegű fellebbezési illeték lerovására hívta fel az indítványozó jogelődjét.

Az indítványozó jogelődje a Székesfehérvári Járásbíróság 38. sorszámú végzésére írásbeli beadványt terjesztett elő, melyben kérte a 38. sorszámú végzés visszavonását, saját hatáskörben történő hatályon kívül helyezését figyelemmel a rPp. 24. § (2) c) pontjára, az Itv. 39. § (2) bekezdésére, valamint arra a körülményre, hogy a kereseti illeték lerovására is ezen jogszabályhelyek alapján került sor.

Az indítványozó jogelődje alappal feltételezte, hogy az elsőfokú bíróság 38. sorszámú végzése tévedésen alapszik, **hiszen jogállami körülmények között nem fordulhat elő, hogy egyazon perben kétféleképpen kerüljön sor az illeték megállapítására.**

Az indítványozó jogelődje azért is volt alappal abban a hiszemben, hogy a Székesfehérvári Járásbíróság tartalmi szempontból is súlyos hiányosságokban szenvedő 38. számú végzése nyilvánvaló tévedésen alapszik, mert az elsőfokú bíróság a per során nem első alkalommal hozott olyan végzést, amellyel az indítványozó jogelődjét jogellenesen igyekezett horribilis összegű illeték lerovására kötelezni. Ilyen volt a Székesfehérvári Járásbíróság 11. sorszámú végzése is, amely az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasító végzéssel szembeni fellebbezéshez kapcsolódóan hívta fel az indítványozó jogelődjét a kereseti illeték kétszeresét is meghaladó összegű illeték lerovására. Az indítványozó jogelődje természetesen fellebbezést terjesztett elő a szóban forgó végzés ellen, és a Székesfehérvári Törvényszék az indítványozó álláspontját osztotta.

Ilyen előzményeket követően a Székesfehérvári Járásbíróság az indítványozó jogelődjének 39. sorszámú beadványát teljes egészében figyelmen kívül hagyva meghozta 19.G.40.087/2016/40. sorszámú végzését, amellyel az indítványozó jogelődjének 37. sorszám alatt előterjesztett fellebbezését elutasította.

Az indítványozó jogelődje ez ellen a végzés ellen fellebbezéssel élt, és ezt követően született meg a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Gpkf.40.074/2018/3. számú jogerős végzése, valamint a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott, 2019. június 6-án kelt, 3.Gpkf.40.068/2019/3. számú jogerős végzése.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Előadom, hogy az indítványozó jogelődje a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket maradéktalanul kimerítette. Az indítványozó jogelődje fellebbezést terjesztett elő a Székesfehérvári Járásbíróság Székesfehérvárott, 2018. április 12-én kelt, 19.G.40.087/2016/40. számú végzése ellen, így született meg a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott, 2018. szeptember 13-án kelt 3.Gpkf.40.074/2018/3. számú jogerős végzése, az indítványozó pedig felperesi jogutódként

belépett a perbe, és így született meg a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott, 2019. június 6-án kelt, 3.Gpkf.40.068/2019/3. számú jogerős végzése. Az indítványozó jogelődje már a fellebbezésében is utalt az ügy alkotmányjogi, alapjogi vonatkozásaira annak érdekében, hogy a későbbiekben – számára kedvezőtlen bírósági döntés esetén – mindenképpen fordulhasson a tisztelt Alkotmánybírósághoz. Az ügy alkotmányjogi vonatkozásait tehát már az eljáró bíróságoknak vizsgálniuk kellett volna, és orvosolniuk kellett volna az alapjogi jogsérelmet. **Előadom, hogy az indítványozó a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott, 2019. június 6-án kelt, 3.Gpkf.40.068/2019/3. számú végzése ellen felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához. A Kúria Budapesten, 2019. október 28-án kelt, Pfv.V.21.349/2019/2. számú végzése szerint az ügyben született jogerős végzés nem tartozik a felülvizsgálattal támadható érdemi határozatok körébe, mert nem minősül az ügy érdemében hozott végzésnek, tehát az alkotmányjogi panaszokkal érintett végzések ellen egyáltalán nincs helye Kúria előtti jogorvoslatnak. Az indítványozó tehát helyesen járt el, hogy alkotmányjogi panaszát előterjesztésével nem várta meg a Kúria szóban forgó végzését, hanem a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott, 2019. június 6-án kelt, 3.Gpkf.40.068/2019/3. számú végzésének kézhezvételétől számított 60 napon belül a tisztelt Alkotmánybírósághoz fordult. Az indítványozó álláspontja szerint tehát szükségtelen jelen alkotmányjogi panaszt a Kúria fent hivatkozott végzésére kiterjeszteni, hiszen az alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló határidő – a Kúria végzésének tükrében – egyértelműen a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott, 2019. június 6-án kelt, 3.Gpkf.40.068/2019/3. számú végzésének kézhezvételétől számítandó, ezt a határidőt pedig az indítványozó kétségkívül megtartotta. Jelen alkotmányjogi panaszát az indítványozó kizárólag a tisztelt Alkotmánybíróság által előírt hiánypótlásban szereplő kifejezett felhívásra figyelemmel terjesztette ki a Kúria szóban forgó, a felülvizsgálati eljárás kizártságát megállapító határozatára, mely - a hiánypótlási felhívásban írtakkal ellentétben - nem ítélet, hanem végzés. Nem volt tehát folyamatban felülvizsgálati eljárás, hiszen maga a Kúria mondta ki végzésében, hogy felülvizsgálati eljárásnak nincs helye.**

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Ezúton nyilatkozom, hogy a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott, 2019. június 6-án kelt, 3.Gpkf.40.068/2019/3. számú jogerős végzését az indítványozó perbeli jogi képviselőjeként 2019. július hó 9. napján vettem át, és a végzés részemre postai úton került kézbesítésre. **Nyilatkozom továbbá arról is, hogy az ABtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került, mert az alkotmányjogi panaszt a szóban forgó végzés kézhezvételétől számított 60 napon belül, 2019. július 29-én nyújtottam be a tisztelt Alkotmánybírósághoz abból kiindulva, hogy a Kúria esetlegesen a felülvizsgálat lehetőségének hiányát fogja megállapítani. Ez be is következett, ilyen tartalmú a Kúria 2019. október 28-án kelt, Pfv.V.21.349/2019/2. számú végzése, ezért a 2019. július 29-én kelt alkotmányjogi panaszom előterjesztése joghatályos, elkészttségről szó sem lehet.**

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Előadom, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntések az indítványozó (és jogelődje) jogait és érdekeit érinti, hiszen az indítványozó (és jogelődje) annak a pernek a

felperese, amelyben a jelen alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntések születtek. A Székesfehérvári Járásbíróság Székesfehérvárott, 2018. április 12-én kelt, 19.G.40.087/2016/40. számú végzése az indítványozó jogelődje elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezését utasítja el illeték le nem rovása miatt, a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság Székesfehérvárott, 2019. június 6-án kelt, 3.Gpkf.40.068/2019/3. számú jogerős végzése pedig az indítványozó jogelődjének fellebbezését elutasító elsőfokú végzést hagyja helyben. Amennyiben az alkotmányjogi panasszal érintett végzések tisztelt Alkotmánybíróság általi megsemmisítésére nem kerülne sor, úgy elenyészne az indítványozó jogorvoslathoz fűződő joga a Székesfehérvári Járásbíróság Székesfehérvárott, 2018. február 12-én kelt érdemi, az indítványozó jogelődjének keresetét elutasító, 19.G.40.087/2016/36. számú elsőfokú ítéletével szemben.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Előadom, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal érintett ügyben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés mutatható ki. Mind a Székesfehérvári Járásbíróság mint elsőfokú bíróság, mind pedig a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság azzal indokolta végzését, hogy az ún. Nagykomentár szerint a Pp. 24. § (2) bekezdés c) pontjában írt bérleti jogviszonyra vonatkozó pernek minősül a jogviszony fennállására vagy fenn nem állására vonatkozó igény, a jogviszony felmondásával kapcsolatos per, illetve a bérlet tárgyának visszaadásával kapcsolatos jogvita, továbbá minden olyan jogvita, amely a jogviszonyból fakadó egyes kötelezettségeket érinti. A Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság szerint az állandó bírói gyakorlat nem érti ebbe a körbe a bér megfizetésére irányuló igényeket, ezek esetében a ténylegesen előadott kereseti követelés határozza meg a pertárgy értékét. (Mindkét bíróság – egyébként önmagában is tévesen és jogellenesen – az indítványozó jogelődjének keresetét lejárt pénzkövetelésnek minősítette, jóllehet, miként azt fentebb már kifejtettem, az indítványozó jogelődje a perben a bérleti jogviszonyra vonatkozó egyéb kereseti kérelmeket is előterjesztett.)

Az eljáró bíróságok okfejtésével ellentétben a rPp. 24. § (2) bekezdés c) pontja egyértelműen és félreérthetetlenül úgy rendelkezik, hogy „a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értékeként – **a tényleg megállapítható összegtől függetlenül** – az alábbi értéket kell számításba venni: bérleti vagy haszonbérleti jogviszonyra vonatkozó perben az egyévi bér, illetőleg haszonbér összegét”.

Sem az idézett törvényhely, sem más jogszabály nem tesz különbséget aszerint, hogy a per tárgya pénzkövetelés, vagy pedig a bérleti jogviszonyra vonatkozó más igény, hanem általánosságban rendelkezik akként, hogy bérleti jogviszonyra vonatkozó perekben a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értékeként - a tényleg megállapítható összegtől függetlenül - az egyévi bér összegét kell számításba venni.

Az eljáró bíróságok okfejtésével ellentétben az indítványozó (és jogelődje) álláspontját támasztja alá az is, hogy a rPp. 24. (2) bekezdés b) pontjában írt munkaügyi perek kapcsán a jogalkotó kifejezetten rögzíti, hogy a keresettel érvényesített követelés értékének megállapítására vonatkozó szabály akkor alkalmazható, ha a per tárgya nem pénzkövetelés,

a bérleti jogviszonyra vonatkozó perek esetében ugyanakkor a jogalkotó ilyen megszorítással nem él.

A jelen ügyben felmerült alapvető alkotmányjogi jellegű kérdés tehát az, hogy a bíróság felülírhatja-e a törvény betűjét az Alaptörvény T) cikkének (2) bekezdésében nem nevesített, tehát jogforrásnak nem minősülő Nagykommentárra hivatkozva úgy, hogy a tételes jogszabályi rendelkezést - jelen esetben a rPp. 24. § (2) bekezdés c) pontját és az Itv. 39. § (2) bekezdését - a benne írtakkal homlokegyenest ellentétesen alkalmazza, illetve az adott jogszabályhely alkalmazásától a hatálya alá tartozó konkrét ügyben önkényesen eltekint.

Az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés úgy is feltehető, hogy felfüggesztheti-e a bíróság a jogszabály alkalmazását a Nagykommentár alapján egy olyan esetkorre nézve, amelyet maga a jogszabályszöveg nem kezel kivételként, és tulajdoníthat-e a bíróság a Nagykommentár alapján a jogszabálynak olyan értelmet, amely a jogszabály betűjével ellentétes.

Jogállami körülmények között elfogadhatatlannak és súlyosan jogsértőnek tartja az indítványozó, hogy az eljáró bíróságok a jogszabály betűjével ellentétes törvényt magyarázattal írják felül a jogszabály kétséget nem hagyó rendelkezését. Amennyiben ezt elfogadnánk, úgy a jogszabályszöveg gyakorlatilag jelentőségét vesztené, és mindenféle álláspont tetszőlegesen megindokolható lenne valamiféle véleményre, magyarázatra hivatkozással még akkor is, ha a törvény szövege éppen ennek ellenkezőjét fekteti le félreérthetetlenül.

A jelen alkotmányjogi panaszban állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, ugyanis mindkét eljáró bíróság a jogforrásnak nem minősülő Nagykommentárra alapozta döntését, és ez vezetett ahhoz, hogy az indítványozó jogelődjének az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezését érdemben nem bírálták el, a másodfokú bírósághoz fel sem terjesztették, vagyis az indítványozót és jogelődjét a jogorvoslathoz fűződő jogától megfosztották.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az indítványozó álláspontja szerint a jelen alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntések az Alaptörvény alábbi rendelkezéseit sértik:

- az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdését, amely szerint Magyarország független, demokratikus jogállam;
- az Alaptörvény R) cikkének (2) bekezdését, amely szerint az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek;
- az Alaptörvény T) cikkének (1) bekezdését, amely szerint általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg.
- az Alaptörvény T) cikkének (2) bekezdését, amely szerint jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar

Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet, illetve jogszabály még a Honvédelmi Tanács rendkívüli állapot idején és a köztársasági elnök szükségállapot idején kiadott rendelete;

- az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdését, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el;
- az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdését, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslással éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az indítványozó az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek fenti a) pontban írt sorrendjét követve az alábbiakban indokolja meg a megsemmisíteni kért bírói döntések alaptörvény-ellenességét.

Az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdése, amely szerint Magyarország független, demokratikus jogállam, azért sérül, mert az eljáró bíróságok a jogszabály kétséget nem hagyó betűjét egy jogforrásnak nem minősülő Nagykommentár alapján írják felül, mégpedig úgy, hogy a tételes jogszabályi rendelkezést - jelen esetben a rPp. 24. § (2) bekezdés c) pontját és az Itv. 39. § (2) bekezdését - a benne írtakkal homlokegyenest ellentétesen alkalmazzák, illetve az adott jogszabályi rendelkezés alkalmazásától a hatálya alá tartozó konkrét ügyben törvényt magyarázatra hivatkozva önkényesen eltekintenek, a jogszabályi rendelkezést mintegy félreteszik.

A jogállamiság követelménye azt jelenti, hogy a közhatalmat a nyilvános és írott jogszabályok tartalmának megfelelően, és a jogszabályokban meghatározott eljárások keretében, arra feljogosított szervezetek és személyek gyakorolják. Jelen esetben viszont a bíróságok nem az írott jogszabályok tartalmának megfelelően végezték tevékenységüket, mert az írott jogszabályt [a rPp. 24. § (2) bekezdésének c) pontját és az Itv. 39. § (2) bekezdését] nem alkalmazták, hanem egy, az írott jogszabály betűjével ellentétes, jogforrásnak nem minősülő kommentárra alapozták döntésüket.

Az Alaptörvény R) cikkének (2) bekezdése, amely szerint az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek, azért sérül, mert az eljáró bíróságok az Alaptörvény egyértelmű rendelkezése ellenére sem tekintették magukra nézve kötelezőnek a rPp. 24. § (2) bekezdés c) pontját, valamint az Itv. 39. § (2) bekezdését, hanem - jogalkotói hatáskört magukra öltve - feljogosítva érezték magukat e jogszabályok felülírására, vagyis arra, hogy a jogszabálynak a saját betűjével ellentétes tartalmat tulajdonítsanak.

Az Alaptörvény T) cikkének (1) bekezdése, amely szerint általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg, azért sérül, mert az eljáró bíróságok egy itt nem nevesített Nagykommentárt, törvényt magyarázatot jogosítottak fel általánosan kötelező magatartási szabály megállapítására, és erre alapozták döntésüket. A Nagykommentár nem minősül az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett

jogszabálynak, ezért általánosan kötelező magatartási normát nem állapíthat meg, rá bírói döntés nem alapozható, és az sem fordulhat elő jogállami keretek között, hogy a jogalkalmazó szervek a Nagykommentár alapján tulajdonítsanak olyan tartalmat a jogszabálynak, amely a jogszabály betűjéből nem következik, sőt azzal kifejezetten ellentétes. Mindez szöges ellentétben áll az Alaptörvény T) cikkének (1) bekezdésével.

Az Alaptörvény T) cikkének (2) bekezdése, amely tételesen felsorolja, hogy mi minősül jogszabálynak. Az Alaptörvény T) cikkének (1) bekezdése szerint általánosan kötelező magatartási szabályt csak jogszabály állapíthat meg, következésképpen a bírói döntés is kizárólag jogszabályon alapulhat. Ehhez képest az eljáró bíróságok egy, a jogszabályok között nem nevesített Nagykommentárt, törvényt magyarázatot kezelnek jogszabályként, és erre alapozzák a jogszabály betűjével ellentétes döntésüket, illetőleg a Nagykommentárra hivatkozva ruházzák fel a jogszabályt olyan értelemmel, amely a jogszabály betűjéből nem következik, sőt azzal kifejezetten ellentétes. Ezzel az eljáró bíróságok tulajdonképpen jogalkotóként léptek fel, jóllehet az Alaptörvény T) cikkének (2) bekezdése szerinti jogalkotó hatáskörrel rendelkező szervnek nem minősülnek.

Az eljáró bíróságok a rPp. 24. § (2) bekezdését és az Itv. 39. § (2) bekezdését nem az Alaptörvény 28. cikkének megfelelően értelmezték, vagyis az Alaptörvény 28. cikke is sérül. Az Alaptörvény 28. cikke értelmében „a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjóknak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak”.

Az Alaptörvény tehát nem nyit teret annak, hogy a bíróságok, ráadásul olyan esetben, amikor a jogszabályszöveg egyáltalán nem is hagy kétséget, valamiféle kommentárhoz vagy törvényt magyarázathoz folyamodjanak.

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el, azért sérül, mert nem felel meg a tisztességes eljárással szemben támasztott követelményeknek az, hogy az eljáró bíróságok nem a tételes jogszabályt alkalmazzák, hanem egy jogszabálynak, jogforrásnak nem minősülő Nagykommentárra, törvényt magyarázatra alapozzák a jogszabály félreérthetetlen betűjével szöges ellentétben álló döntésüket, és így akadályozzák meg az indítványozói jogelőd elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezésének elbírálását. Ugyancsak sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő jog azáltal, hogy egyazon perben kétféleképpen került sor az illeték megállapítására. Az elsőfokú eljárásban, az indítványozó jogelődjének keresetéhez kapcsolódóan a bíróság még maga is a rPp. 24. § (2) bekezdése szerinti illetéket alkalmazta, és csupán a jogorvoslati eljárástól kezdődően tartottak igényt a bíróságok arra, hogy az indítványozó jogelődje a jogszabálynak nem minősülő Nagykommentár alapján rójon le illetéket.

Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése, amely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti, azért sérül, mert mindkét eljárás bíróság a jogforrásnak nem minősülő Nagykommentárra alapozta döntését, és ez vezetett ahhoz, hogy az indítványozó jogelődjenek az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezését érdemben nem bírálták el, a másodfokú bírósághoz fel sem terjesztették, vagyis az indítványozót és jogelődjét a jogorvoslathoz fűződő jogától megfosztották.

A jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntések tehát súlyosan sértik az indítványozókat és jogelődjeiket a jogorvoslathoz fűződő, az Alaptörvényben biztosított jogát.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Előadom, hogy sem az indítványozó, sem jogelődje a bíróságon nem kezdeményezte az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági döntések végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Az indítványozó törvényes képviselőjétől származó teljes körű és időbeli korlátozás nélküli jogi képviselői meghatalmazásomat jelen alkotmányjogi panaszhoz mellékelem.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az indítványozó személyes adatai közzétételéhez hozzájárul, korábban megadott hozzájárulását fenntartja.

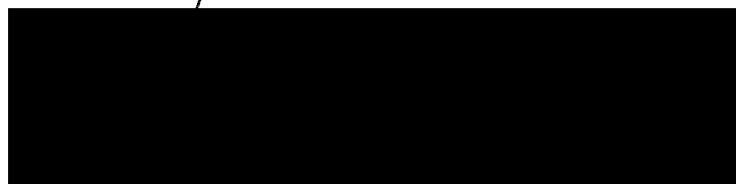
d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

Kérem a korábban benyújtott dokumentumokat jelen beadványomhoz tartozónak tekinteni.

A tisztelt Alkotmánybíróság eljárását köszönöm.

Budapest, 2020. április 29.

Tisztelettel:

Dr. Arató Balázs ügyvéd
a VIA-S Kft. indítványozó
jogi képviselőjében